

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Perfectionibus Moribusque Divinis Libri XIV

Lessius, Leonardus

Antverpiae, 1620

Cap. III. Recollectio precatoria de Bonitate naturali Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46817](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46817)

riam; & ipsius radium pertingere ad omnia, idque non semel tantum, sed assidue & indefinenter.

11 Neque solum quia est auctor ut causa efficiens, sed etiam quia est exemplar & mensura omnis perfectionis. In rebus enim creatis dicitur aliquid perfectum in natura, quia est commensum suo exemplari, secundum quod est conditum in tali specie. Sicut in arte factis id est perfectum, quod exacte respondet conceptui & regulis artis. Vnde ipsum exemplar est per se & in se originaliter perfectum absque respectu ad aliud, tamquam prima perfectionis regula. Itaque ipse *perfectus* dicitur, & tamquam fons, ex quo omnis perfectio naturæ in omnia quæ sunt, manat; & tamquam mensura, ex cuius commensatione ipsa perfectionis ratio pendet.

12 Hinc fit ut omnia opera Dei sint summè perfecta, singula in sua specie. Cum enim Deus sit in se supremè perfectus in toto genere entis, ita ut nihil illi accedere possit, fecit omnem creaturam in sua specie supremè perfectam, ut nulla ei intra illam speciem possit fieri additio: sicque perfectio summa creaturæ in certa specie est signum summæ perfectionis diuinæ in toto genere entis.

*Omnia Dei
opera summè
perfecta.*

CAPVT III.

Recollectio precatoria, de Bonitate naturali Dei.

13 **B**ONVS Dominus & amabilis valdè, & bonitatis eius non est finis. Non hoc aut illo modo, non hoc vel illo genere boni bonus est Conditor omnis boni, sed absolute, sine principio, sine fine, sine limite, sine modo, sine mensura omne bonum anticipans, & vnicè complectens.

14 Nemo tibi id prior dedit, ut retribuas ei, & gratiam referas; sed a teipso habes, simplex & primæua bonitas, vnde omnia boni dulcedinem pro suo captu sugunt. Tu enim es ipsa boni plenitudo & vniuersitas, omnis boni fontalis origo, cui omnia à suprema substantia creata vsque ad extremam materiam, omne bonum

15 suum acceptum ferre debent. Nihil illorum per essentiam totum bonum suum obtinet, sed multis opus est ut vel in suo dumtaxat genere & intra limites suæ naturæ sint perfecta & completa. Tu per simplicissimam essentiam omnem excellentiam, omnem perfectionem, omnem beatitudinem, omne bonum possides, nec præter teipsum opus est tibi re aliqua. Illorum bonum angustum est, &

M 3 finibus

finibus certi generis circumscriptum, adeo ut aliorum bona in se-
 ipse non comprehendant. unde & infinitis rebus nobis ad vitam
 opus est, cum singula parum per se praesent. Tuum vero, hoc est,
 simplicis essentiae tuae bonum est immensum, redundantissimum,
 ad omnia per se sufficientissimum. Cum enim sis ipsa primordia-
 lis origo omnium, nihil est à quo ratio boni in te limitari aut cir-
 cumferibi possit. Sicut igitur essentia tua, & potentia, & sapien-
 tia infinita est, omni carens limitatione, quia prima, quia à nullo,
 ac proinde non habens unde limitetur: ita etiam bonitas & per-
 fectio tua limite caret, quia prima est, nec ab ullo pendens unde
 limitationem accipere possit. Omnis enim limitatio rationis per
 se illimitata debet fieri à causa efficiente. Quare cum perfectiones
 quae in te sunt, nullam causam efficientem habeant, necesse est
 eas omni limitatione carere.

Vae miseris! qui extra te per rerum infimarum multiples clas-
 ses, & inextricabilem multitudinem, diuitias, voluptates & hono-
 res tanto labore, tanta sollicitudine, tanto aeternae salutis periculo
 quaerunt. Poterant haec omnia in te multo felicius & facilius inue-
 nire & possidere, non ad huius dumtaxat vitae breue momentum,
 ut haec mundana, sed per totam aeternitatem. In te enim haec om-
 nia sunt purissima, & simul collecta, & imensa. In te est auri de-
 cus, gemmarum pulchritudo, latifundiorum fructus, hortorum
 amoenitas, palatiorum magnificentia, oppidorum opulentia, regno-
 rum gloria. quidquid in his omnibus est suave, gloriosum, hono-
 rificum, amabile, id totum in te copiosissime, purissime, vniuersi-
 me & sempiternè continetur, omnibus imperfectionibus quae in
 creatis bonis reperiuntur semotis.

In te omnes deliciae & voluptates, omnes recreationes & amoe-
 nitates, omnia solatia & gaudia, omnis pulchritudo & felicitas,
 omnis beatitudo & consummatio. A te omnia dulcia suam tra-
 hunt dulcedinem, & omnia pulchra suam pulchritudinem, omnia
 lucida suum splendorem, omnia viuentia suam vitam, omnia
 sentientia suam sensationem, omnia mouentia suum vigorem, om-
 nia intelligentia suam notionem, omnia perfecta suam perfectio-
 nem, omnia quomodolibet bona suam speciem & bonitatem.

Tu omnis perfectionis auctor & exemplar, & finis & conser-
 uator, omnem terminans iniquitatem, omnem transiliens finem,
 omnem definiens mensuram, omnem fingens speciem, omnem
 formans informitatem. Tu per te perfectus, & superperfectus, &
 ante-

anteperfectus, omnem perfectionem & excellentiam simplici unitate præhabens.

- 20 Tu sine quantitate magnus, sine qualitate bonus, sine numero infinitus, sine figura formosus, sine tempore æternus, sine loco immensus, sine extensione diffusus, sine multiplicitate perfectus, sine situ altissimus. Tu centum vniuersi, ad quod omnia ingenito pondere tendunt, in quo omnia quiescunt, à quo omnia sustentantur. In te omnis amoris illicium, omnis desiderij consummatio, omnis motionis terminus, omnis appetitus satietas.
- 21 Quanta vis supereminens bonitatis tuæ, ad cuius vel tenuem radium, vel umbratilem speciem tanto impetu currit omnis creatura! Singula enim suum quoddam bonum appetunt, & ad illud omni conatu feruntur; quod bonum nihil est aliud quam vestigium quoddam tenuis bonitatis tuæ. Hoc vniuersam creaturam trahit, hoc tantos motus in mundo excitat: quidquid enim in vniuersa creatura mouetur, quidquid agitur, quidquid operatur, boni appetitu mouetur, agitur, operatur. Si umbra tenuis tanto trahit impetu, quanto trahet ipsa veritas? illa inquam pulchritudo & bonitas infinita clarè conspecta?
- 22 Trahe mentem meam ad te, ô bonitas immensa! adstringe eam tibi supra creata omnia vinculo insolubili, nexu amoris æterno. Quid enim quæram aut optem extra te, qui omnis boni es plenitudo, & fons, & finis, & suauitas, omni bono melior & excellentior? ergo ceteris neglectis semper te cogitem, & amem, tibi inhaeream, & in te commorer, te laudem & benedicam, & omnes vires animæ meæ, omnisque vita mea seruiat tibi. Vilescant mihi omnia transitoria propter te, & chæra mihi sint omnia tua, & tu, Deus meus, supra omnia. Perſce me secundum altissimum beneplacitum tuum in cognitione & amore tui, & transfer me totum in te ipsum, vt vnus tecum spiritus efficiat. Amen.